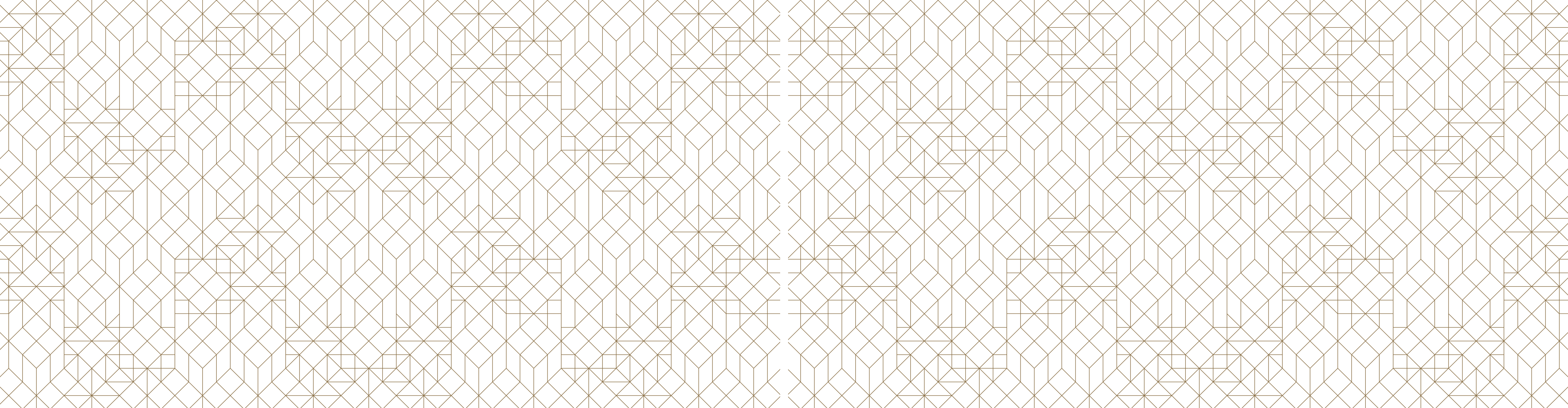

Supporting
research for
90
years

fwo Opening new horizons

"As scientists, we step on the shoulders of science, building on the work that has come before us – aiming to inspire a new generation of young scientists to continue once we are gone."

Stephen Hawking,
1942-2018

Supporting
research for

90
years

fwo Opening new horizons

Voorwoord

Onderzoek moet
inspireren, leuk zijn
en deugd doen.

Dit jaar bestaat het FWO officieel 90 jaar: een gelegenheid bij uitstek om achterom te kijken naar de lange maar ook boeiende weg die we hebben afgelegd! Wetenschap is een nooit eindigende weg voorwaarts, soms lijnrecht, maar vaak ook vol onvoorspelbare bochten en hindernissen, en ook het FWO zelf is in al die decennia grondig veranderd. Eén ding is echter onveranderd gebleven: de onvoorwaardelijke toewijding aan wetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen. Sinds 1928 zetten we ons in om dit te ondersteunen, eerst als NFWO, daarna als FWO. **Onveranderd en centraal in deze periode zijn bij het FWO van kracht a) de gedrevenheid door nieuwsgierigheid en b) het streven naar en de zorg voor excellentie.**

Wat wel veranderd is, is de schaal waarop we werken. Gaande van minder dan 5 Vlaamse doctoraatsbeurzen per jaar in de allereerste jaren, financieren we nu bijna 450 nieuwe doctoraatsbeurzen per jaar, evenals 200 nieuwe postdoctorale onderzoekers en meer dan 1000 onderzoeksprojecten. In de laatste jaren zijn bovendien ettelijke nieuwe financieringsmogelijkheden toegevoegd, zoals Odysseus of infrastructuur, en uiteraard kijkt het FWO ondertussen al lang niet meer alleen binnen de grenzen van Vlaanderen. Jaarlijks geven we meer dan 300 reiskredieten en zoeken we onvermoeid naar nieuwe bilaterale of Europese samenwerkingsmogelijkheden die we onze onderzoekers kunnen aanbieden. Ook de evolutie van het FWO budget illustreert deze groei. In 1929 bedroeg het beschikbare budget van het NFWO voor alle Belgische onderzoekers iets meer dan 3,5 miljoen euro (gecorrigeerd voor inflatie); **in 2018**

kan het FWO het wetenschappelijk onderzoek aan de Vlaamse universiteiten met meer dan 350 miljoen EUR ondersteunen.

Wat telt is de huidige en de toekomstige generatie van jonge wetenschappers. Met evenveel inzet en gedrevenheid willen we vorm geven aan het FWO van vandaag en morgen, zodat deze aankomende generaties van talentvolle jonge onderzoekers ook kunnen blijven vertrouwen op deze organisatie voor financiering van hun onderzoek. Daarom moeten we in Vlaanderen – en België – blijven werken aan **het overbrengen naar ieder en allen van het belang van fundamenteel onderzoek; onderzoek dat nieuwe paden en mogelijkheden verkent, simpelweg omdat we gedreven worden door de nieuwsgierigheid naar nieuwe kennis en kunde.**

We mogen trots zijn op de weg die we afgelegd hebben, maar dit mag ons niet blind maken voor wat nog voor ons ligt. De globale concurrentie tussen universiteiten en onderzoekers neemt toe, en samen met de Vlaamse overheid, de universiteiten en onderzoekscentra zullen we ons tegen deze uitdaging moeten wapenen. **Onderzoek moet inspireren, leuk zijn en deugd doen!** Ik heb er alle vertrouwen in dat het FWO hierin een cruciale rol zal blijven spelen, en onze Vlaamse onderzoekers de kansen zal geven om de bakens in hun vakgebied te blijven verzetten en dit op een frisse en bemoedigende wijze.

Willy Verstraete, Voorzitter FWO

Het FWO-verhaal

1928-1945 De opstart

Na de Eerste Wereldoorlog werd het in brede kring duidelijk dat de Belgische economie behoefte had aan meer innovatie. Niet alleen was het zaak om het land, na vier jaar Duitse bezetting (1914-1918), weer op te bouwen. België behoorde sinds de 19de eeuw weliswaar tot de belangrijkste industriële mogendheden in de wereld, maar na de Eerste Wereldoorlog kon de Belgische economie wel wat innovatie gebruiken.

Toen koning Albert I op 1 oktober 1927 opriep tot een nieuwe impuls voor het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek als basis voor meer toegepast onderzoek en economische ontwikkeling, sprak hij uit wat bij andere beleidsmakers al langer leefde. De gelegenheid waarop hij zijn redevoering hield, het 110de jubileum van de staalfabriek van Cockerill in Seraing, kon niet symbolischer. Het ging om één van die plekken waar de industriële take off van het jonge België begonnen was en die op dat moment nog belangrijk bleef voor de economie van het land. Maar dit herdenkingsfeest bood niettemin de gelegenheid om de actuele situatie eens grondig opnieuw te bekijken en de toekomst voor te bereiden.

De rede van koning Albert gaf alvast het signaal voor een heel concreet initiatief: op 27 april 1928 werd het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek opgericht. Het was één van de eerste research councils op het Europese continent. Het zakenleven nam daarbij het voortouw: de bankiers Emile Francqui en Félicien Cattier tekenden de akte en het startkapitaal van iets meer dan 109 miljoen Belgische frank (ca. 73 miljoen euro) was vooral afkomstig van bedrijven. De rol van de staat was toen veel kleiner dan vandaag en ook op het domein van wetenschapsbeleid bleven zijn activiteiten nog lange tijd heel bescheiden. De Raad van Bestuur van het NFWO weerspiegelde goed wie daar toen wel richting aan gaf: er zetelden vertegenwoordigers uit de industrie en de *haute finance* naast leden van de katholieke universiteit van Leuven en de vrijzinnige universiteit van Brussel. Het ging om een Franstalig gezelschap en het NFWO behield nog decennia dit francofone en veeleer elitaire profiel. Jean Willems, die van bij de oprichting tot aan zijn dood in 1970 de dagelijkse leiding in handen had, vormde er de belichaming van.

Jean Willems beheerde eveneens de Universitaire Stichting. Deze organisatie was in 1920 voortgesprongen uit de Commission for Relief in Belgium (CRB), die tijdens de Eerste Wereldoorlog instond voor de voedselvoorziening van de noodlijdende bevolking. De latere Amerikaanse president Herbert Hoover stond achter dit initiatief en aan Belgische zijde was de topbankier Francqui er de voortrekker van. Deze laatste kwam nog tijdens de oorlog met het idee om een interuniversitaire stichting voor de ondersteuning van hoger onderwijs en wetenschap te creëren. De Universitaire

Stichting, die startte met een deel van het CRB-kapitaal, voorzag hierin door middel van studiebeurzen en subsidies aan wetenschappers. Deze stichting en het NFWO waren lang nauw met elkaar verbonden door de persoon van Willems en doordat ze in hetzelfde gebouw in de Egmontstraat gevestigd waren. Later werden die banden wat losser en in 1972 betrof het NFWO een nieuw kantoorgebouw, het nummer 5 waar het FWO en FNRS vandaag nog altijd gehuisvest zijn. Goede burens zijn beide instellingen letterlijk en figuurlijk altijd gebleven.

Aanvankelijk moest het NFWO werken met bescheiden middelen. Het kapitaal liet toe om jaarlijks zo'n 4 miljoen euro te besteden. De daaropvolgende jaren groeide dat budget aan tot net niet het dubbele, maar de Tweede Wereldoorlog liet het krimpen tot uiteindelijk minder dan een vierde. Tijdens het eerste werkingsjaar kende het NFWO 158 subsidies toe, een aantal dat de volgende jaren steeg. Van meet af aan werden aspirantschappen gefinancierd en daarnaast het mandaat van 'geassocieerde' (associé), enigszins te vergelijken met het huidige postdoctorale mandaat. Tijdens de eerste 25 jaar van zijn bestaan heeft het NFWO 456 aspirantschappen verleend, een bescheiden getal vanuit een hedendaags perspectief: vandaag zijn er bij het FWO alleen al gemiddeld 850 aspiranten fundamenteel onderzoek per jaar in functie. De stijgende lijn in het aantal predoctorale mandaten sinds 1928 liet vooral een opwaartse knik zien gedurende de jaren '60. De democratisering van het universitair onderwijs was daaraan uiteraard niet vreemd. Een vergelijkbare evolutie vertoonde het kanaal voor postdoctorale mandaten. Voor gevestigde academici waren er aanvankelijk de dotaties aan geleerden en middelen voor technisch personeel, onderzoeksreizen en uitrusting. Pas na de oorlog kwamen daar de onderzoeksprojecten zoals we die vandaag kennen bij. De nieuw gecreëerde 'geassocieerde fondsen' (zie verder) gaven

daartoe de aanzet. Over de aanvragen bij het NFWO beslisten van bij het begin 24 gespecialiseerde wetenschappelijke commissies.

Vanaf 1929 ging onder de koepel van het fonds ook een Bureau Spécial des Relations Science-Industrie van start. Het stond in voor de toewijzing van een deel van de middelen aan onderzoeksprojecten die gericht waren op toepassingen in de industrie, die mee de projecten financierde. De gemengde commissie die deze organisatie leidde, bestond uit vertegenwoordigers van het NFWO en van het Comité Central Industriel (CCI), op dat moment de belangrijkste werkgeversorganisatie en voorloper van het huidige Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO). Fundamenteel en toegepast onderzoek waren toen institutioneel minder afgebakend dan vandaag in Vlaanderen het geval is.

De rede van koning Albert gaf alvast het signaal voor een heel concreet initiatief: op 27 april 1928 werd het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek opgericht.

1945-1970

Wetenschap in een nieuwe maatschappelijke context

Na de Tweede Wereldoorlog zette het concept van de 'welvaartstaat' en dat van de 'gemengde economie' zich drastisch door. Het interbellum had daarvan al wel de eerste contouren laten zien, maar pas daarna begon de overheid, samen met het middenveld, consequent en op grote schaal in te grijpen in de sociale en economische structuren. De overheidssector nam zelf sterk in omvang toe en dat gold ook voor het deel van het nationaal inkomen waarop hij voor zijn werking beroep deed. Deze nieuwe wind waaide niet minder in het hoger onderwijs en het wetenschapsbeleid. Dat had niet alleen te maken met de overtuiging dat wetenschap essentieel was voor de sociaal-economische ontwikkeling van België, maar ook met de vaststelling dat het opnieuw een achterstand dreigde op te lopen in onderzoek. Multinationale bedrijven kwamen zich hier weliswaar vestigen, maar brachten hun onderzoeksafdelingen niet mee. België moest een antwoord bieden op de Derde Industriële Revolutie.

Met het oog op een consistent en breed gedragen publiek wetenschapsbeleid kwam in 1959 de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid tot stand, samen met een Ministerieel Comité en een Interministeriële Commissie. Het nieuwe publieke wetenschapsbeleid bleef evenwel niet beperkt tot het opzetten van nieuwe beleidsorganen, maar kreeg pas echt gestalte dankzij een ongeziene hoeveelheid publieke middelen voor de wetenschap.

Zo begon de overheid in 1947 ook het NFWO financieel te ondersteunen. Het ging aanvankelijk nog om een bescheiden bijdrage aan een al sowieso bescheiden budget, dat pas in 1950 terug het vooroorlogse niveau bereikte. De wettelijke fiscale vrijstelling voor privégiften aan de wetenschap in 1951 bood evenmin een grondige oplossing. De overheid ging zich daarop gaandeweg meer engageren en vanaf de jaren '60 zwol het NFWO-budget tegen aan tot een actuele waarde van meer dan 76 miljoen euro in 1970. Dat ging gepaard met meer middelen voor het hoger onderwijs, dat een democratisering vertoonde en een alsmaar groeiend aantal studenten telde. Zo vloeide er extra geld naar de universitaire expansie, die het ontstaan van nieuwe universiteiten met zich bracht. In 1971 werden de middelen van het NFWO wettelijk bepaald op 4,44% van de gewone uitgaven van de toenmalige zes universiteiten.

Maar er was ook de economische context, die een verschuiving liet zien van de traditionele sectoren, die over hun hoogtepunt heen waren, naar nieuwe bedrijven en de ontwikkeling van nieuwe technologie en kennis. België mocht die boot niet missen. Zowel fundamenteel als toegepast onderzoek bleven daarbij belangrijk, maar het onderscheid tussen beide werd al in 1944 organisatorisch versterkt met de vervanging van het Bureau Spéciale Science-Industrie door het Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in

Nijverheid en Landbouw (IWONL-IRSIA). De rol daarvan werd in Vlaanderen later overgenomen door het Instituut voor Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT). Fundamenteel en toegepast onderzoek werden zo nog meer dan daarvoor twee onderscheiden, maar daarom niet geheel gescheiden, wegen. De mate waarin de ene tak vergeleken met de andere financiële middelen toegeschoven kreeg, heeft niet opgehouden voorwerp van discussie te zijn.

Net zoals bij het IWONL raakte het NFWO betrokken bij andere nieuwe initiatieven. Zo speelde het NFWO, en later zijn rechtsopvolgers, een rol in het beheer over de zogenaamde 'geassocieerde fondsen': het Interuniversitair Instituut voor Kernphysica uit 1947 (sinds 1952 Interuniversitair Instituut voor Kernwetenschappen (IIKW) genaamd), het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek (FGWO) en het Fonds voor Kollektief Fundamenteel Onderzoek- initiatief der navorsers (FKFO). Aan Vlaamse zijde is de financiering van deze fondsen volledig en het beheer gedeeltelijk overgegaan op het FWO: het IIKW en het FGWO worden samen met het

FNRS beheerd, terwijl de Vlaamse poot van het FKFO volledig in het FWO is opgegaan. Het doel van deze bijzondere fondsen was om onderzoeksprojecten op specifieke domeinen op de sporen te zetten.

Als antwoord op de grensoverschrijdende ontplooiing van de wetenschappen, versterkte het NFWO zijn internationale banden. Zo behoorde het in 1974 tot de stichtende leden van de European Science Foundation (ESF) en sindsdien is het FWO zich blijven engageren voor samenwerking in Europa en met partners elders in de wereld. De transnationale dimensie kwam verder uit de verf door middel van reiskredieten en de stimulering van internationale wetenschappelijke contacten in het kader van onderzoeksmandaten en -projecten.

Met het oog op een consistent en breed gedragen publiek wetenschapsbeleid kwam in 1959 de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid tot stand, samen met een Ministerieel Comité en een Interministeriële Commissie.

1970-2014

Naar het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek – Vlaanderen

Reeds kort na de oprichting van het NFWO klonk er in Vlaamsgezinde kringen protest over een te laag aantal gesubsidieerde Vlaamse onderzoekers. Dit was het gevolg van minder aanvragen door Nederlandstalige kandidaten. Anno 1930 was de universiteit van Gent als enige volledig op Nederlandstalig leest geschoeid. De universiteit van Leuven begon pas de jaren daarna mondjesmaat met Nederlandstalig naast Franstalig onderwijs. Vlaanderen had duidelijk een achterstand in hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek in eigen taal in te halen en de Vlaamse Beweging stuurde geregeld signalen uit dat het NFWO daar zijn deel toe moest bijdragen.

Reeds aan het einde van de 19de eeuw leefde in Vlaanderen de idee dat wetenschap in eigen taal onontbeerlijk was voor de ontwikkeling van deze regio en zijn bevolking. De Vlaamse wetenschappelijke congressen die voor verschillende vakgebieden geregeld georganiseerd werden, getuigden daarvan. Aan het streven naar een eigen

wetenschapsbeoefening paarde zich een toenemend inzicht in het belang van kennis voor de opbouw en innovatie van de economie in Vlaanderen. Het Franstalige bestuur van het NFWO leek echter lange tijd niet overtuigd dat de Vlaamse achterstand qua aandeel in het aantal onderzoekers en de ondervertegenwoordiging van Nederlandstalige academici in de commissies specifieke actie vergden. In de jaren dertig bereikte het percentage Vlaamse aspirantschappen geen 10 procent van het totaal en zelfs einde jaren '60 bedroeg het nauwelijks 39 procent.

Tijdens de naoorlogse periode nam de economische betekenis van Wallonië daarentegen gestaag af en de 'golden sixties' waren vooral een gouden tijd voor Vlaanderen, dat doorbrak als dé industriële en exportregio van het land. De democratisering van het hoger onderwijs zorgde ervoor dat het aantal studenten in Vlaanderen in verhouding stond tot het Vlaamse overwicht in de totale bevolking. Het Vlaamse zelfbewustzijn nam evenredig toe en dat bleef niet zonder gevolgen voor het NFWO.

Op 20 januari 2006 kreeg het FWO bij Koninklijk Besluit het statuut van Stichting van Openbaar Nut. Het oude NFWO was niet meer.

Vanaf 1969, één jaar voor de eerste hervorming van de Belgische staat volgens communautaire lijnen, werden de commissies en de Raad van Bestuur samengesteld op basis van taalpariteit. Het jaar daarop, toen ook Jean Willems overleed, kreeg elke taalgroep een eigen budget. In 1988 werd een nieuwe staatshervorming uitgetekend en verschoof wetenschapsbeleid naar de gemeenschappen. In datzelfde jaar werd de Raad gesplitst in twee taalkamers met elk een eigen vicevoorzitter. Er kwam voor elke groep een aparte secretaris-generaal. Langs Vlaamse zijde werd dit José Traest. In 1992 werden drie raden van bestuur gecreëerd: één voor elke gemeenschap en één voor federale materie. In 1996 ging de Vlaamse Raad van Bestuur over tot de oprichting van het Fonds wetenschappelijk Onderzoek – Vlaanderen (FWO), dat het jaar daarna de eerste beheerovereenkomst met de Vlaamse gemeenschap sloot. Sindsdien werd het FWO-budget weer los van de toelagen aan de universiteiten bepaald. Het FWO zag in de jaren daarna zijn ontvangsten toenemen. De Vlaamse Gemeenschap is daarbij de grootste financier, in 2010 goed voor bijna 80 procent van het FWO-budget. De Federale Overheid stond toen nog in voor iets meer dan een vijfde van de middelen.

Op 20 januari 2006 kreeg het FWO bij Koninklijk Besluit het statuut van Stichting van Openbaar Nut. Het oude NFWO was niet meer: naast het FWO waren het Fonds de la Recherche Scientifique (FNRS), aan Franstalige zijde, en het Fonds voor Federaal Wetenschappelijk Onderzoek (FFWO), op Belgisch niveau, zijn rechtsopvolgers. In datzelfde jaar trad dr.ir. Elisabeth Monard aan als nieuwe secretaris-generaal van het FWO. De autonomie van het FWO werd nog geaccentueerd en verankerd met het Decreet betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid van 30 april 2009. Hierbij werd het FWO immers erkend als een extern verzelfstandigd agentschap (EVA), met behoud van het privaatrechtelijk statuut. De modernisering van het FWO werd ingezet met het invoeren van een nieuwe panelstructuur, toegenomen digitalisering en vooral een internationalisering van de FWO-werking.

2014-heden

Naar een nieuw FWO

In 2014 bevatte het nieuwe Vlaamse regeerakkoord een ingrijpende beleidskeuze: het IWT werd ontbonden en zijn programma's opgedeeld tussen het FWO en het nieuw op te richten Vlaamse Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO). Het leidende principe bij deze hervorming was dat academische onderzoekers in eerste instantie terecht konden bij het FWO en de ondernemingen bij VLAIO. In de lijn van deze gedachtegang werden de IWT-programma's voor projecten strategisch basisonderzoek (SBO), de beurzen voor predocoraal strategisch basisonderzoek (SB-beurzen) en toegepast biomedisch onderzoek (TBM) voortaan ondergebracht bij het FWO. Daarbij nemen immers academische instellingen en de hieraan verbonden wetenschappers het voortouw. Ook de Herculesstichting, die sinds 2007 instond voor de financiering van zware en middelzware onderzoeksinfrastructuur, ESFRI en het beheer van de Vlaamse Supercomputer (VSC) ging op in het FWO.

In dit jubileumjaar zal het FWO ook een grondige hervorming van de evaluatieprocedure van de fundamentele programma's uitrollen.

Bij de integratie van de nieuwe ondersteuningsprogramma's was het van meet af aan de bedoeling dat ze hun specifieke eigenheid bewaarden. Het FWO heeft daar altijd zorg voor gedragen en zo haar aanbod, dat traditioneel gericht was op fundamenteel onderzoek, gediversifieerd. Het bestreek nu de hele onderzoeksketen van fundamenteel tot strategisch basisonderzoek en zelfs tot de meer toegepaste aspecten op biomedisch terrein. Ook de infrastructuurprogramma's werden ondergebracht in een aparte pijler.

Naast het uitbreiden van de financieringsportefeuille, werd er ook gewerkt aan een nieuwe beleidsstructuur voor het FWO. In maart 2016 vond de eerste vergadering plaats van de nieuwe raad van bestuur onder het voorzitterschap van prof. Willy Verstraete. De aanstelling van de raad van bestuur gebeurt voortaan door de Vlaamse regering, op voordracht van de universiteiten en Strategische Onderzoekscentra. Naast de 8 leden die op deze wijze worden geselecteerd, zetelen er ook

4 onafhankelijke leden in de raad van bestuur, die allen een nauwe band hebben met de industriële O&O-activiteiten in Vlaanderen. In januari 2017 werd Hans Willems aangesteld als nieuwe secretaris-generaal.

In dit jubileumjaar zal het FWO ook een grondige hervorming van de evaluatieprocedure van de fundamentele programma's uitrollen. Een hervorming die de afgelopen maanden in nauw overleg met de stakeholders werd uitgetekend. Deze hervorming zal maken dat junior onderzoekers, via het invoeren van junior en senior-projecten en junior en senior postdoctorale mandaten, nog meer kansen krijgen om zich te ontplooiën binnen het Vlaamse wetenschappelijke landschap. Samen met het invoeren van interviews voor de kandidaat-mandaathouders en een nieuwe panelsamenstelling, vormt dit het speerpunt van de hervormingsoperatie.

Intussen blijft het FWO ook sterk ingebed in het Europese en internationale gebeuren. De wetenschap hield niet op nationale en regionale grenzen te overschrijden, integendeel. In 2011 loste Science Europe ESF af als koepelorganisatie van Europese organisaties voor de ondersteuning van wetenschappelijk onderzoek die samen wilden wegen op het beleid in de Europese Economische Ruimte. Opnieuw maakte het FWO deel uit van de stichtende leden en was het actief in het bestuur en de werkgroepen rond verschillende thema's. Ook bij het Europese Kaderprogramma was het betrokken. Niet alleen stond het FWO, samen met VLAIO, sinds 2016 in voor het Vlaamse NCP (*national contact point*), dat potentiële aanvragers van Europese onderzoeksondersteuning begeleidt met informatie. Ook investeert het FWO in de multilaterale onderzoeksprogramma's ERA-NET en JPI (*joint programming initiatives*) en is het betrokken bij ESFRI, het Europese

fonds voor onderzoeksinfrastructuur. Daarnaast biedt het een waaier aan instrumenten, van bilaterale akkoorden samenwerkingsprojecten tot middelen voor mobiliteit, aan om de wetenschappers in Vlaanderen te helpen de grens over te steken en met collega's elders in de wereld onderzoek te bedrijven.

De hervormingen van het FWO gingen gepaard met een gevoelige oprijving van de financiering van de Vlaamse Overheid. Met bijna 380 miljoen euro aan jaarlijkse machtigingskredieten, vormt het FWO meer dan ooit een toonaangevende instelling binnen het Vlaamse onderzoekslandschap.

Met de nieuwe structuren op post, de nieuwe procedures uitgetekend en een goed gevulde project- en mandatenportfolio, is het FWO meer dan ooit gewapend om ook de volgende 90 jaar zijn centrale missie: het stimuleren van het fundamenteel wetenschappelijk en strategisch basisonderzoek, met volle overgave waar te maken!

Deze tekst is gebaseerd op:

- ◆ N.F.W.O. 1929-1978, s.l., s.d.
- ◆ H. BALTHAZAR, 'Enkel in dienst van de wetenschap, van NFWO naar FWO 1928-2008', in: Kennismakers. 80 jaar Fonds Wetenschappelijk Onderzoek – Vlaanderen, Gent, 2008, pp. 11-47.
- ◆ Geschiedenismodule FWO (Database, Facts, Geschiedenis in Cijfers, Tijdslijn) <http://www.geschiedenisfwo.be/>

Samenstelling raad van bestuur

Naam	Titel
Voorzitter	
Willy Verstraete	Emeritus professor Universiteit Gent
Ondervoorzitter	
An Van de Vel	Senior Manager External Research Umicore
Leden	
Conny Aerts	Professor KU Leuven
Bruno Blondé	Professor Universiteit Antwerpen
Jo Bury	Algemeen directeur VIB
Paul De Knop	Prorector Vrije Universiteit Brussel
Anne De Paepe	Prorector Universiteit Gent
Ludo Lauwers	Voorzitter raad van bestuur Thomas More Hogeschool
Rik Torfs	Prorector KU Leuven
Marlies Van Bael	Professor Universiteit Hasselt
Jos van Sas	Director External Affairs Nokia Bell Labs
Lid met raadgevende stem	
Johan Hanssens	Leidend ambtenaar van het departement Economie, Wetenschap en Innovatie
Secretaris-generaal	
Hans Willems	Secretaris-generaal FWO
Regeringsafgevaardigden	
Gert Bergen	Adjunct-kabinetschef Economie en Innovatie kabinet Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport Philippe Muyters
Simon Van Damme	Raadgever Hoger Onderwijs Kabinet Vlaams viceminister-president Hilde Crevits
Waarnemer	
Bernard De Potter	Leidend ambtenaar Vlaams Agentschap Innoveren en Ondernemen

Samenstelling Werkgroep Onderzoeksbeleid

Naam	Titel
Voorzitter	
Hans Willems	Secretaris-generaal - FWO
Leden	
Ronny Blust	Vice-rector onderzoek - UAntwerpen
Olivier Boehme	Coördinator Cel Strategie en Beleid - FWO
Danny Huysmans	Directeur operationeel beheer - FWO
Ignace Lemahieu	Directeur onderzoeksangelegenheden - UGent
Reine Meylaerts	Vice-rector onderzoek - KU Leuven
Jean-Michel Rigo	Vice-rector onderzoek - UHasselt
Karin Vanderkerken	Vice-rector onderzoek - VUB
Geert Van Minnebruggen	Verantwoordelijke Core Facilities - VIB
Isabelle Verbaeys	Hoofd internationale aangelegenheden - FWO

De jaren 1920

1920 — Oprichting van de Universitaire Stichting — De oprichting van de Universitaire Stichting heeft twee doelen. Enerzijds wil het bekwaame maar onbemiddelde studenten bijstaan tijdens hun opleiding. Anderzijds dient de Stichting het wetenschappelijk onderzoek in België een flinke duw in de rug te geven. Het is in de schoot van de Universitaire Stichting dat het idee voor de oprichting van het NFWO zal groeien.

1927 — Koning Albert I spreekt de redevoering van Seraing uit — Ter gelegenheid van het 110 jarig bestaan van de firma Cockerill te Seraing houdt Koning Albert I een vurig pleidooi voor wetenschappelijk onderzoek. Zich vergewissend van de bedenkelijke toestand waarin de Belgische laboratoria en wetenschappelijke instellingen zich bevinden, roept hij de industriële en intellectuele wereld op een instelling te creëren die het wetenschappelijk onderzoek in België op de kaart moet zetten.

1927 — Creatie van een Propagandacomité — De vurige oproep van Koning Albert I om de wetenschap ter hulp te snellen, werpt snel zijn vruchten af. Om het ontstaan van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek mogelijk te maken richt men, onder voorzitterschap van Emile Francqui, een propagandacomité op. Om het nodige geld te verzamelen voert dit comité in het ganse land campagne.

1928 — Start van de opgravingen te Apamea — Het prille NFWO organiseert zijn steun voor de wetenschap tot nu toe vooral via het betoelagen van jonge onderzoekers. Met de start van de opgraving van de Romeinse metropool Apamea, waagt het NFWO zich voor het eerst ook aan een prestigieus onderzoeksproject, onder leiding van professor Fernand Mayence van het Koninklijk Jubelparkmuseum.

1928 — Oprichting van het NFWO — Op amper drie maanden tijd kan het Propagandacomité 110 miljoen Belgische Frank bijeenprokkelen. De basis voor dit kapitaal wordt gelegd door de familie Solvay die samen maar liefst 25 miljoen Belgische Frank op tafel legt. Deze genereuze gift van Solvay steekt het vuur aan de lont. Zes maanden na de Redevoering van Seraing ziet het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek het levenslicht onder voorzitterschap van bezieler Emile Francqui. De eerste Raad van Bestuur bestaat uit vertegenwoordigers van de universitaire instellingen en invloedrijke figuren uit de financiële en industriële wereld.

De jaren 1930

1931 — De stratosfeerballon van Auguste Piccard — Eén van de meest tot de verbeelding sprekende projecten van het NFWO is ongetwijfeld de stratosfeervlucht van professor Auguste Piccard. Ondanks veel scepticisme maakt het NFWO een bedrag van 400.000 BEF vrij voor het ontwerp en de bouw van de stratosfeerballon, en met succes. Onder enorme belangstelling en in aanwezigheid van koning Albert I en koningin Elisabeth, stijgen professor Auguste Piccard en zijn medewerker Paul Kipler op 27 mei 1931 op in Ausburg. De stratosfeerballon, gevuld met waterstof, bereikt een hoogte van meer dan 15.000 meter, waardoor professor Piccard de gewenste waarnemingen in verband met kosmische stralen en de dampkring kan nemen.

1931 — Het Internationaal onderzoeksstation van Jungfrauoch — België staat samen met Zwitserland, Duitsland, Oostenrijk, Groot-Brittannië en Frankrijk aan de wieg van het internationaal onderzoeksstation in het Zwitserse Jungfrauoch.

1932 — Gedrag van ferrometalen bij hoge temperaturen — Een groot metallurgisch programma wordt gelanceerd om het gedrag van ferrometalen bij temperaturen variërend van 300 tot 700°C te onderzoeken. Verschillende laboratoria werken hiervoor samen: het Thyssen-laboratorium in Luik, het Dustin-laboratorium aan de Vrije Universiteit Brussel, de Université de Charleroi en l'École des mines de Mons.

1932 — Oprichting van het Francquifonds — Na het verwezenlijken van de oprichting en de bloei van de Universitaire Stichting en het NFWO, blijft Emile Francqui, één van de belangrijkste Belgische zakenmannen, het wetenschappelijk onderzoek behartigen. In het jaar waarin hij gouverneur wordt van de Société Générale, richt hij de Francqui Stichting op. Het fonds geeft onderzoekers beurzen voor een verblijf aan buitenlandse universiteiten en dankzij de Francqui Leerstoelen kunnen buitenlandse wetenschappers hun kennis overbrengen aan Belgische universiteiten. De Francqui Prijs, die de stichting uitreikt, wordt beschouwd als de hoogste wetenschappelijk onderscheiding in België.

1933 — Helikopter Florine — Florine, de eerste helikopter die in België werd gebouwd, gaat in 1933 voor het eerst de lucht in. Het toestel krijgt de naam van zijn ontwerper, de Russisch-Belgische ingenieur Nicolas Florine. Het NFWO stelt in 1930 een bijzonder krediet van 60.000 BEF ter beschikking van Nicolas Florine voor het ontwerp en de constructie van de helikopter.

1934 — Expeditie Paaseilanden — In 1934 wordt een Frans-Belgische expeditie ondernomen naar de Paaseilanden. Dankzij het NFWO dat voor deze expeditie 20.000 BEF uittrekt, kan de Belgische kunsthistoricus Henri Lavachery de beroemde en mysterieuze reuzenbeelden die op de Paaseilanden werden neergeplant, in kaart brengen en bestuderen.

De jaren 1940

1940 — Het NFWO tijdens de Tweede Wereldoorlog — Net zoals de volledige samenleving kreunt ook de wetenschappelijke wereld onder de oorlogsomstandigheden: een aantal vorschers worden krijgsgevangenen genomen, de internationale uitwisseling van kennis is miniem, ...en de onderzoekers die hun werk proberen verder te zetten, kampen met een nijpend gebrek aan middelen en materiaal. Om deze problemen enigszins het hoofd te bieden, richt het NFWO, dat haar functie kan blijven uitoefenen, in 1943 een universitaire hulpdienst op.

1947 — Eerste subsidie van de overheid aan het NFWO — Enigszins tegen de wensen van de geldschieterende industrie in, probeert het NFWO haar activiteiten te beperken tot het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek. Voor het eerst echter, komt nu ook de overheid te hulp. De bescheiden toelage van 5 miljoen BEF in 1947, wordt het jaar erop verdubbeld, maar het definitieve startschot voor een jaarlijkse rijkstoelage aan het NFWO wordt gegeven met de wet van 23 april 1949. Vanaf 1948 wordt de subsidie van de overheid meteen ook de belangrijkste inkomstbron van het NFWO.

1947-60 — Het Heymans Instituut — Corneel Heymans mocht in 1938 de Nobelprijs voor geneeskunde in ontvangst nemen voor zijn baanbrekend onderzoek naar de regulering van de bloedsomloop en de ademhaling. Zijn studies in het Heymans Instituut worden van 1947 tot eind jaren 1960 financieel ondersteund door het NFWO. Dit onderzoek spitst zich vooral toe op de farmacologie en fysiologie van het autonome zenuwstelsel, de bloedsomloop en de ademhaling.

1947 — Oprichting van het Interuniversitair Instituut voor Kern-Physica — Nog nazinderend van de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki, die een einde maakten aan WOII, en zich bewust van het belang van het uranium in Congo, richt het NFWO in 1945 een commissie op die de wetenschapstak van de kernfysica aan een studie moet onderwerpen. Daar de kernfysica in ons land nog in de kinderschoenen blijkt te staan, wordt in 1947 het Interuniversitair Instituut voor Kern-Physica opgericht. Deze instelling krijgt meteen 10 miljoen BEF steun van de overheid.

1948 — De eerste Bathyscaaf NFWO 2 — Na het succes van zijn stratosferische ballon wil Auguste Piccard zijn ervaring gebruiken om de zeebodem te onderzoeken. De eerste Subsidies van het NFWO in 1939 geven hem de kans om de uitrusting van de eerste bathyscaaf te testen. Na de oorlog werd het onderzoek hervat en de bathyscaaf NFWO 2 maakte zijn eerste test in 1948. Maar de test was niet erg overtuigend en het wordt al snel duidelijk dat de grootte van het project verdere samenwerking vereist.

De jaren 1950

1953 — **Ontwerp van de NFWO III** — Na de experimenten met de bathyscaaf van Auguste Piccard, stelde het NFWO de Franse marine (die aan de testexpeditie had deelgenomen) voor om het vaartuig over te nemen en deel te nemen aan de ontwikkeling ervan. Hiervoor werd in 1950 een overeenkomst ondertekend tussen Frankrijk en België. In 1953 zou de derde versie van het project (NFWO 3) kunnen afdalen tot 2.100 meter diepte om de zeebodem van vele zeeën en oceanen te bekijken.

1952 — **Oprichting van CERN** — In de nasleep van de Tweede Wereldoorlog ontwikkelt het wetenschappelijk onderzoek in de kernfysica en de discussie over de mogelijke toepassingen ervan zich razendsnel. Aangezien internationaal overleg en onderzoek onontbeerlijk blijken te zijn, richt men in 1952 CERN op in Genève. Dit Europees onderzoekscentrum, waar de grootste deeltjesversneler te wereld zal gebouwd worden, biedt de optimale onderzoeksfaciliteiten voor Europese wetenschappers. Bij de oprichting zijn 12 lidstaten betrokken, waaronder België. De oprichtingsakte wordt voor ons land ondertekend door Jean Willems, voorzitter van het NFWO.

1955 — **De eerste Belgische elektronische rekenmachine** — De eerste elektronische rekenmachine die in België werd ontworpen en gemaakt, wordt plechtig ingehuldigd in Antwerpen. Deze elektronische rekenmachine werd ontwikkeld door wetenschappers verbonden aan de firma Bell Telephone Mfg. Co., aan de universiteiten van Gent, Leuven, Brussel en Luik en aan de Faculté Polytechnique in Mons. De bouw ervan was mogelijk gemaakt door de tussenkomst van het NFWO en van het IWONL, die zich samen eigenaar mogen noemen van het gloednieuwe rekenwonder.

1957 — **Belgische Zuidpoolexpeditie van Gaston de Gerlache** — In 1957 vertrekt een tot de verbeelding sprekende expeditie naar Antarctica vanuit Antwerpen. Gaston de Gerlache treedt in de voetsporen van zijn vader en neemt, vergezeld van een internationaal onderzoeksteam, de leiding over de Belgische expeditie. De expeditie heeft tot doel de Zuidpool te verkennen en in kaart te brengen.

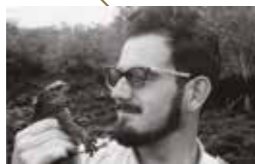
1958 — **Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek** — In 1956 trekken een aantal wetenschappelijke instellingen aan de alarmbel. Geneeskundige centra kampen met een nijpend tekort aan middelen voor wetenschappelijk onderzoek. Het Ministerie van Volksgezondheid en het Gezin en het NFWO richten daarom op 25 januari 1958 samen het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek (FGWO) op.

1959 — **Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid** — De Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid, die op 16 september 1959 van start gaat, moet de overheid adviseren over alle problemen met betrekking tot wetenschappelijk onderzoek en hoger onderwijs. Het NFWO, dat tot nu toe alle verantwoordelijkheid alleen had gedragen, zal voortaan in een complexer geheel functioneren.

De jaren 1960

1960 — Uitreiking eerste Excellentieprijs

— Op 24 augustus 1953 overlijdt Dr. Alphonse De Leeuw, conservator van de klinische verzamelingen van de Faculteit Geneeskunde van de Université Libre de Bruxelles. Zijn legaat van 4 miljoen Belgische frank stelt het NFWO in staat om een vijfjaarlijkse prijs van 750.000 Belgische frank te creëren. De eerste werd uitgereikt op 27 mei 1960 aan prof. Albert Dalcq, vast secretaris van de "Académie Royale de Médecine de Belgique".

1962 — De Galapagoseilanden

— Op initiatief van de Unesco en de "Charles Darwin Foundation", en met de financiële steun van onder meer het NFWO, wordt een geo-pedologische zending naar de Galapagoseilanden georganiseerd. De Expeditieleider en twee jonge onderzoekers krijgen de opdracht de bodem van de eilanden in kaart te brengen.

1965 — Oprichting van het Fonds voor Kollektief Fundamenteel Onderzoek

— In 1965 wordt het Fonds voor Kollektief Fundamenteel Wetenschappelijk Onderzoek opgericht. Dit fonds staat in voor de financiering van onderzoeksprojecten in alle wetenschapsgebieden, met uitzondering van de medische en de kernwetenschappen, die op hun beurt door het IIKW en het FGWO worden betoelaagd. Dankzij de geassocieerde fondsen behoort de subsidiëring van onderzoeksprojecten en -teams sindsdien tot één van de kerntaken van het NFWO.

1965 — De wet op de universitaire expansie

— Het toegenomen aantal universiteitsstudenten, dat de democratisering van het onderwijs met zich meebrengt, stelt de hogere onderwijsinstellingen voor organisatorische en structurele problemen. De wet op de universitaire expansie van 1965 wijzigt het universitaire landschap grondig. Het aantal hogere onderwijsinstellingen wordt van 4 opgetrokken naar 17. Dit brengt met zich mee dat onderzoekers uit meer wetenschappelijke instelling toegang krijgen tot het NFWO.

1969 — Een nieuwe secretaris-generaal

— Paul Levaux wordt aangesteld als nieuwe secretaris-generaal van het NFWO/FNRS en van de geassocieerde fondsen.

1969 — Nieuwe taalkundig paritaire structuur van het NFWO

— Een jaar voor de grondwetsherziening van 1970 wordt het NFWO grondig gereorganiseerd met het oog op een taalparitaire samenstelling van de wetenschappelijke commissies en de Raad van Bestuur van het NFWO en de geassocieerde fondsen. Vanaf 1970 worden ook het budget van het fonds, en tevens de subsidies van de overheid, opgesplitst per taalgemeenschap

De jaren 1970

1970-97 — Aids-onderzoek — Nadat professor Peter Piot in de jaren 1970 baanbrekende resultaten had behaald met zijn onderzoek naar het ebolavirus, wordt hij tussen 1980 en 1997 door het NFWO gesteund voor de studie van seksueel overdraagbare aandoeningen en het HIV-virus. Het onderzoek van Peter Piot vult een leemte op in de internationale vakliteratuur. Hij doorbreekt tal van taboes en geeft het aidsonderzoek zo een cruciale wending.

1972 — Een nieuw gebouw — De evolutie in het universitair landschap, in het wetenschappelijk onderzoek, in de Belgische samenleving, ... hebben het NFWO gedwongen haar interne structuur aan te passen. Op 6 november 1970 beslist het fonds de uitdagingen voor de toekomst aan te gaan vanuit een gloednieuw gebouw, los van de Universitaire Stichting, waar het al sinds haar oprichting was gehuisvest.

1973 — Bediendecontract voor aspiranten — Het beursstatuut van de aspiranten wordt in 1973 omgevormd. Voortaan moeten de aspiranten tewerkgesteld worden op basis van een bediendecontract. Daardoor wordt een mandaat van aspirant voor het NFWO een flink stuk duurder. Dit heeft als gevolg dat er een kleiner aantal aspiranten kan worden toegekend en het mandatenbestand van het fonds inkrimpt. Voortaan vrijgesteld van de inkomstenbelasting wordt het mandaat van aspirant in 1991 opnieuw omgevormd tot een beurs.

1974 — Christian De Duve en Albert Claude ontvangen Nobelprijs voor Geneeskunde — Christian De Duve, voormalig aspirant van het NFWO en promotor van verschillende mandaathouders en onderzoeksprojecten ontvangt samen met Albert Claude, promotor van verschillende mandaathouders en onderzoeksprojecten, in 1974 de Nobelprijs voor Geneeskunde.

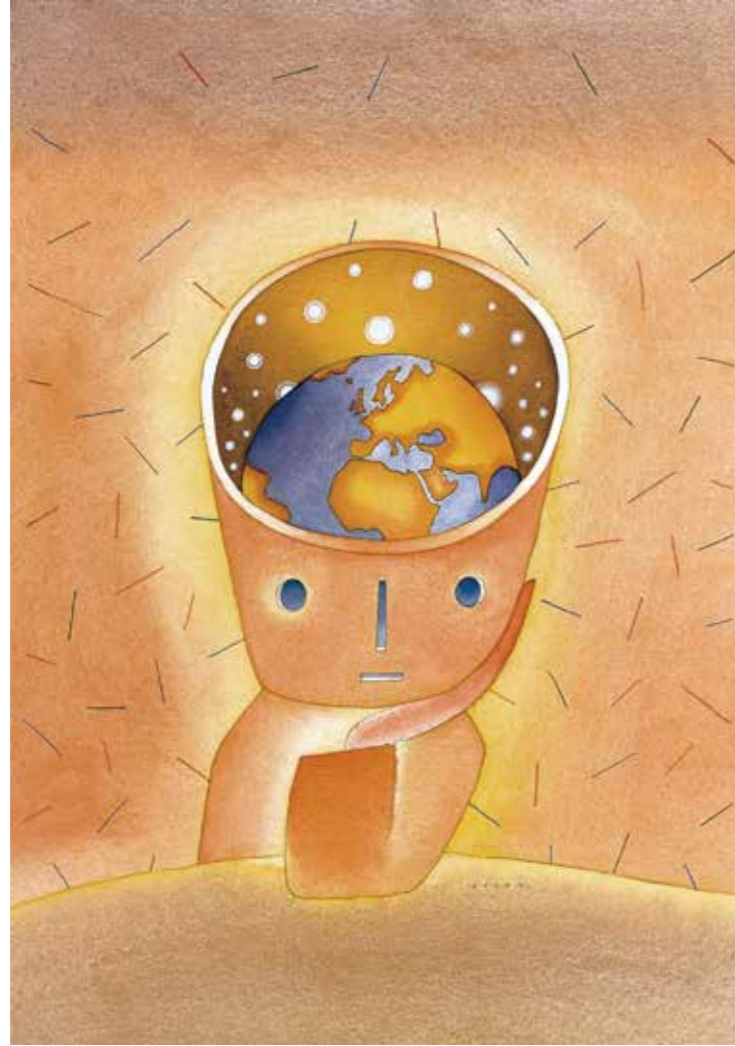
1974 — Oprichting van de European Science Foundation — Op 18 november 1974 wordt te Straatsburg de European Science Foundation (ESF) opgericht. Het NFWO is één van de 42 academies en research councils uit 15 Europese landen die aan de wieg staan van ESF. Via het forum dat door ESF wordt gecreëerd kunnen Europese wetenschappelijke instellingen en research councils hun samenwerking intensifiëren en visies op wetenschapsbeleid uitwisselen.

1976 — Oprichting van de Commissie voor Medische Ethiek — Binnen het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek wordt de Commissie voor Medische Ethiek opgericht. Zij zal het referentiepunt worden voor medische ethiek.

1978 — Klimaatexpedities — Vanaf 1978 steunt het (N)FWO verschillende klimaatexpedities georganiseerd door professor Louis Beyens. In 1978 onderneemt zijn onderzoeksteam een klimaatexpeditie in het oosten van Groenland met het oog op een studie van de ecologie van diatomeeën en beschaalde amoeben, terwijl in 1989 een winterexpeditie in Canada plaatsvindt.

De jaren 1980

1980 — Samenwerkingsakkoord met NSF
— Ondertekening van een samenwerkingsakkoord voor alle domeinen (behalve medische wetenschappen) met de National Science Foundation (NSF) van Washington (USA).

1984 — Samenwerkingsakkoord met NIH
— Ondertekening van een samenwerkingsakkoord binnen de medische wetenschappen met de National Institutes of Health (NIH) van Bethesda (USA).

1988 — De staats-hervorming en het NFWO
— Tot aan de staats-hervorming van 1988 ressorteerde het NFWO onder de bevoegdheid van de nationale minister van Wetenschapsbeleid. Door de wet op de financiering van Gemeenschappen en Gewesten van 8 augustus 1988 beheren de gemeenschappen voortaan elk een eigen begroting voor onderzoek en hoger onderwijs. Dit betekent dat de Vlaamse overheid voortaan de allerbangrijkste geldschieter van het NFWO wordt.

1988 — Nieuwe secretaris-generaal — José Traest wordt aangesteld als nieuwe secretaris-generaal van het NFWO en van de geassocieerde fondsen.

De jaren 1990

1992 — **Nieuwe statuten voor het NFWO** — In de jaren 1970 was reeds een eerste aanzet gegeven voor een interne opdeling van het fonds op basis van de taal. Deze evolutie mondt in 1992 uit in nieuwe statuten die het fonds opsplitsen in twee autonome instellingen, een Nederlands- en een Franstalige. Deze nieuwestatuten houden in dat de Vlaamse component van het NFWO voortaan een eigen Raad van Bestuur heeft, een eigen administratie, een eigen financieel beheer en eigen wetenschappelijke adviesorganen, waardoor het bijgevolg ook een eigen wetenschapspolitiek kan uitstippelen.

1997 — **Eerste beheersovereenkomst met de Vlaamse Gemeenschap** — Op 1 juni 1997 wordt er een beheersovereenkomst gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het FWO. Deze overeenkomst legt de rol van het FWO definitief vast als Vlaams instrument ter bevordering van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek.

De jaren 2000

2004 — Start digitalisering FWO — Onder impuls van Em. prof. dr. Maurice Pensaert, secretaris-generaal ad interim, wordt de eerste steen gelegd van het digitaliseringsproces van het FWO. Een proces dat er enkele jaren later toe leidde dat alle aanvragen van het FWO volledig digitaal verlopen en verwerkt worden.

2005 — Oprichtingsakte van het FWO — De oprichtingsakte van 24 juni 2005 kan worden gezien als de eigenlijke geboorteakte van het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek - Vlaanderen als autonome instelling van openbaar nut. Deze akte is de juridische vertaling van de situatie die in 1992 is ontstaan. In 1992 werd het NFWO immers in de praktijk opgesplitst in twee autonome instellingen, een Nederlands- en een Franstalige.

2007 — Internationale mobiliteit speerpunt van het FWO — Met de introductie van het braingain programma Odysseus, later gevolgd door Pegasus en [Pegasus]² zet het FWO volop in op de verdere internationalisering van het Vlaamse onderzoekslandschap. Van postdoctorale onderzoekers tot gevestigde onderzoeksgroepen, allen krijgen ze de kans om onder de beste voorwaarden hun onderzoek in Vlaanderen uit te voeren.

De jaren 2010

2010 — Nieuwe evaluatiestructuur voor het FWO — Secretaris-generaal dr.ir. Elisabeth Monard is de drijvende kracht achter de interne hervorming van de FWO-administratie en de overgang van de FWO-commissies naar de FWO-Expertpanels. Voortaan krijgt elke onderzoeker een eigen dossierbeheerder toegewezen. De internationalisering van de evaluatiepanels gaat met rasse schreden vooruit.

2013 — Vlaamse Commissie voor Wetenschappelijke Integriteit van start — Op 7 oktober 2013 hield de Vlaamse Commissie voor Wetenschappelijke Integriteit (VCWI) haar eerste vergadering. De stichtende leden zijn de vijf Vlaamse universiteiten, de beide wetenschappelijke academies, het IWT en het FWO.

2016 — Voormalige IWT en Herculesfonds geïntegreerd in FWO-werking — Op 1 januari 2016 worden drie programma's van het voormalige IWT overgeheveld naar en geïntegreerd binnen het FWO: Strategisch Basis Onderzoek (SBO), Toegepast Biomedisch onderzoek met een primair Maatschappelijke finaliteit (TBM) en doctoraatsbeurs van strategisch basisonderzoek. Tegelijk worden ook de programma's rond onderzoeksinfrastructuur van de voormalige Herculesstichting, evenals het beheer van de Vlaamse Super Computer (VSC) bij het FWO ondergebracht.

2016 — Lancering The Excellence of Science programma — Het FWO en F.R.S.-FNRS slaan de handen in elkaar voor een doorgedreven onderzoekssamenwerking tussen de gewesten/regio's met het nieuwe programma The Excellence of Science (EOS), dat de plaats inneemt van de voormalige federale Interuniversitaire Attractiepanelen.

2016 — Samenstelling nieuwe raad van bestuur — De raad van bestuur van het FWO wordt opnieuw samengesteld. Voortaan zetelen leden in eigen naam en wordt er met een vaste voorzitter en ondervoorzitter gewerkt. De Strategische Onderzoekscentra krijgen een zetel in de raad, evenals een aantal onafhankelijke bestuurders die vanuit hun industriële achtergrond hun taak opnemen.

2017-18 — Naar een nieuwe evaluatieprocedure — Samen met de nieuw samengestelde raad van bestuur van het FWO, zet secretaris-generaal dr. Hans Willems, zijn schouders onder de uitrol van de nieuwe evaluatieprocedure voor de mandaten en fundamentele projecten binnen het FWO. Voortaan zullen mandaataanvragers worden geïnterviewd en worden de evaluatiepanels opnieuw samengesteld.

2018 — Op 14 december 2018 stellen we de Vlaamse wetenschapsagenda en de toekomstplannen voor de volgende 90 jaar voor...

Het FWO-team

Gregory Absillis
Kim Barbé
Margot Beereboom
Guido Beerens
Freya Bellemans
Nathalie Berghmans
Olivier Boehme
Mikhail Bondarenko
Hellen Boterbergh
Leen Cassiman
Nick Claerhout
Jochen Collier
Werner Coorevits
Lieve De Coensel
Alain De Dobbeleer
Ben De Gelas
GeertDe Pauw
Koen De Praetere
Ingrid De Ridder
Clara De Rop
Els De Samblanx
Sven De Smet
Alain Deleener
Sven Deschuyter
Stephan Duray
Ouassima El Hindaz
Jasper Feliers

Tanja Fonck
Inge Geurden
An Goris
Britta Hafer
Steven Heylen
Danny Huysmans
Tinne Jacobs
Marc Jansegers
Christiane Linthout
Benjamin Martin
Patricia Menten
Toon Monbaliu
Danique Moors
Ervin Musovic
Dirk Otte
Elsie Pernet
Ilse Raveel
Veroniek Robinne
Nancy Roobaert
Peeters
Sevgul Sincan
Guy Thoonen
Man Hei To
Frederik Van Acker
Bart Van Beek
Sonia Van Bogget
Nathalie Van Damme

Annick Van De Pontseele
Tom Van de Putte
Alain Van De Velde
Hans Van De Water
Cedric Van den Bosch
Jente Van den Broecke
Nena Van den Steen
Anja Van Der Haegen
Ann Van Hauwaert
Niels Van Vaerenbergh
Lies Vandecasteele
Chantal Vandenheede
Anne Vanderwegen
Silvie Vandewijer
Isabelle Verbaeys
Gert Verelst
Caroline Volckaert
Hans Willems
Marc Willems
Martine Willems
Sandra Willen
Marleen Wollaert

